

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 234

12 august — 18 august 2007

Duminica Orbului din naștere

MIERCURI: ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Grafică realizată de Elena Gheorghii

Din cuprins:

◆ Patima - războiul nevăzut din ființa noastră (VIII)	2
◆ Descoperirea Evangheliei dreptății (...)	3
◆ Din Tâlcuirea Evangheliei duminicii <i>Despre dragoste și iertare față de frați</i>	3
◆ Patriarhul Teoctist, blândul păstor al românilor	4

Evanghelia duminicii Pilda datornicului nemilostiv (Matei 18, 23-35)

23. De aceea, s-a asemănat împărăția cerurilor omului împărat care a voit să se socotească cu slugile sale.
24. Și, începând să se socotească cu ele, i s-a adus un datornic cu zece mii de talanți.
25. Dar neavând el cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut el și femeia și copiii și pe toate câte are, ca să se plătească.
26. Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot.
27. Iar stăpânul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria.
28. Dar, ieșind, sluga aceea a găsit pe unul dintre cei ce slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Și punând mâna pe el, îl sugruma zicând: Plătește-mi ce ești dator.
29. Deci, căzând cel ce era slugă ca și el, îl ruga zicând: Îngăduiește-mă și îți voi plăti.
30. Iar el nu voia, ci, mergând, l-a aruncat în închisoare, până ce va plăti datoria.
31. Iar celelalte slugi, văzând deci cele petrecute, s-au întristat foarte și, venind, au spus stăpânului toate cele întâmplate.
32. Atunci, chemându-l stăpânul său i zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat.
33. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine?
34. Și mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinuitorilor, până ce-i va plăti toată datoria.
35. Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta fiecare fratelui său din inimile voastre.

Ținând cont de preferințele enoriașilor noștri, în zilele de 27-28 august 2007 organizăm

EXCURSIE PE RARĂU ȘI PELERINAJ la mănăstiri de pe valea Bistriței

- Călătorie cu autocar cu aer condiționat pe ruta Iași -Valea Bistriței și retur
- Pelerinaj la mănăstirile: Petru Vodă și Rarău
- Drumetie pe traseul: Chiril - Vf. Rarău - Pietrele Doamnei - Șaua Colbului - Zugreni
- Drumetie: Rusca - Vf. Giupalău - Cruce - Rusca
- Cazare o noapte la hotel două stele
- Înscrieri și detalii la oficiul parohial- tel. 211 273

Patima - războiul nevăzut din ființa noastră (VIII)

Considerații generale asupra „Alcoolicilor Anonimi”

1. Ce sunt „Alcoolicii Anonimi” ?

Alcoolicii Anonimi sau A.A. este cel mai răspândit program de recuperare din alcoolism din întreaga lume. Cuprinde o comunitate de bărbați și femei din toate mediile vieții, care se întâlnesc pentru a obține și a-și menține abținerea. Singura cerință pentru participare este dorința sinceră de a înceta băutul. Nu există nici un fel de cotizații sau taxe de participare la A.A.

2. De ce sunt Alcoolicii Anonimi „anonimi” ?

Anonimatul reprezintă fundamentul spiritual al A.A.-ului. Comunitatea este încurajată să se auto-conducă pe baza principiilor, mai degrabă decât pe baza personalităților. Se pune accent pe promovarea programului de recuperare, și nu pe indivizii care participă la program.

3. Cum își mențin membrii A.A. abținerea ?

A.A.-ul este un program bazat pe abținerea totală. Membrii săi păstrează distanța față de primul pahar, fiecare zi la timpul ei. Abținerea e menținută prin împărtășirea experiențelor personale, a puterii și a speranței în cadrul grupurilor și prin practicarea celor 12 Pași sugerați pentru recuperarea din alcoolism.

4. Cum a început A.A.-ul ?

A.A. a fost înființat în 1935 de către un agent de bursă din New York și un chirurg din Ohio – ambii erau bețivi lipsiți de speranță. Ei au pus bazele A.A.-ului în încercarea de a ajuta alți alcoolici care au suferit de pe urma bolii alcoolismului, dar și pentru a-și păstra propria abținere. A.A. s-a dezvoltat prin înființarea de grupuri autonome, mai întâi în Statele Unite, iar mai apoi în întreaga lume.

5. Ce **nu** face A.A.-ul ?

A.A.-ul **nu**:

- ✦ are registre de prezență a membrilor;
- ✦ se angajează și nu face sponsorizări pentru cercetare;
- ✦ îi monitorizează și nu încearcă să-i controleze pe membrii săi;
- ✦ face prognosticuri și nu dă diagnosticuri medicale sau psihologice;
- ✦ oferă tratament medicamentos, psihiatric, droguri și nu face internări;

Încredințați fiind de faptul că există și în parohia noastră opinii și relatări interesante pentru această delicată temă sau alte teme tangente prezentei rubrici, Patima - războiul nevăzut din ființa noastră, vă adresăm invitația și apelul nostru pentru a ne oferi în scris, pe adresele de e-mail sau pe forum-ul parohiei, mărturii și experiențe personale care pot fi de folos semenilor.

- ✦ oferă servicii religioase;
 - ✦ oferă adăpost, mâncare, haine, bani, locuri de muncă sau alte servicii sociale;
- oferă scrisori de recomandare către tribunal, avocați, oficiali, școli, firme, agenții sociale sau alte organizații sau instituții.

6. Cum puteți găsi un grup de Alcoolici Anonimi ?

Puteți încerca să cereți un număr de telefon la serviciul de informații sau să căutați în cartea de telefon. Puteți folosi, de asemenea, internetul vizitând pagina Alcoolicilor Anonimi din România: www.aaromania.ro.

A consemnat Alexandru Burac

Bibliografie:

- Floyd Frantz, *“Manual despre alcoolism”*
- *Program de Informare despre Alcoolism pentru Parohiile Bisericii Ortodoxe, “Sf. Dimitrie Basarabov”.*

Ca în fiecare an, sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, hram al multor biserici și mănăstiri din Moldova, prilejuiește o manifestare religioasă deosebită la Biserica din cartierul Galata: procesiunea cu sfântul Epitaf pe străzile adiacente, în cadrul căreia participă un mare număr de preoți și credincioși din cele două protopopiate ieșene.

Procesiunea va fi precedată de slujba vecerniei și de intonarea cântărilor Prohodului Maicii Domnului, marți seara, începând cu orele 18.00.

Vă adresăm invitația de a participa la această procesiune închinată Maicii Domnului ce va fi aducătoare de multă mângâiere sufletească pentru creștini.

Evanghelia după Marcu se deschide cu următoarele cuvinte: *Începutul Evangheliei este Iisus Hristos*. Dar în ce sens trebuie înțeles termenul „Evanghelie”?

În limba greacă clasică, termenul *euanghelion* desemna recompensa pentru o veste bună, iar mai târziu, în epoca imperială, vestea bună însăși, conotația pozitivă nefiind însă obligatorie: sensul putea să fie pur și simplu „veste”. În greaca din Septuaginta, substantivul indică o veste (se găsește doar în 2 Regi 4, 10; 18, 22, 25). Verbul corespondent *evangelizare* are o conotație teologică în Deutero-Isaia (Is. 40, 9; 52,7), unde indică vestea eliberării poporului. „Evanghelia” apare în inscripții din epoca lui Augustus, în bună parte legate de introducerea calendarului iulian.

Pe la 155, Iustin Martirul (care l-a combătut pe Marcion folosește de trei ori termenul evanghelie de fiecare dată în legătură cu o scriere: Apologia 66, 3; Dialog 10,2; 100,1). În primul pasaj, termenul este la plural și este identificat în mod explicit cu „amintirile apostolilor”.

Iustin presupune, probabil, existența unui uz antimarcionit apostolilor, care accentuează credibilitatea evangheliilor ca mărturie autentică a sensului istorico-izbăvitor al faptelor lui Iisus ce corespunde profetiilor din Vechiul Testament. De la sfârșitul secolului al II-lea, „euanghelion” indică de obicei un gen literar: Irineu, Împotriva ereziilor V, 26, 6; Clement din Alexandria, Stromatele I, 136, 1; Către Diognet 11, 6. Prin 190, Serapion de Antiohia menționează o comunitate din dioceza sa care citea „evanghelia înfățișată sub numele lui Petru” (Eusebiu, Istoria bisericească VI,12,3). Titlurile de tip „Evanghelia după...”, pe care evangheliile canonice le poartă în manuscris, sunt opera unor scribi dintr-o epocă mai târzie; propunerea lui M. Hengel de a le deplasa în secolul I pe cele existente în evangheliile sinoptice a întâmpinat multe rezistențe.

Sfântul Pavel folosește *euanghelion* ca termen tehnic deja curent, respectând probabil regula din comunitățile creștine elenistice, iar acest lucru se poate observa din cea mai veche epistolă a sa: în 1 Tesaloniceni 1, 5 „evanghelia noastră (adică venită de la Dumnezeu, care este la El) și expresia „evanghelia lui Hristos” (genitiv obiectiv: 1 Cor 9, 12 etc.). În 1 Corinteni 15, 1-5 Pavel arată ca a primit-o de la Hristos și o transmite la rândul lui, privind patimile, moartea și învierea lui Iisus cuprinse deci la “kerygma”(predica) creștină; în mod analog, în Romani 1, 1-4 evanghelia se confundă cu acțiunea izbăvitoare a lui Iisus, anunțată din vreme de Scripturi. E posibil deci ca Sfântul Pavel să fi moștenit de la iudeo-creștinismul elenistic o accepțiune a termenului “evanghelie” legat de formula Apostolilor (15, 1; 20, 24) și la Ignațiu de Antiohia “euanghelion” continuă să indice mesajul mântuirii prin Iisus și nu un gen precis de scriere.

Despre definiția „evangheliei” ca gen și despre derivarea sa din genurile literare antice se discută și astăzi. Dintre numeroasele propuneri semnalăm câteva:

- Evangheliile nu au rădăcini în nici un gen literar antic, ci sunt un produs original al creștinismului, cu o formă construită pe baza formulărilor kerigmatice (predicatoriale) ale credinței creștine. Totuși, formulările kerigmatice care includ referiri la misiunea lui Iisus se regăsesc mai ales la Luca (în special în *Fapte* 10, 34 — 43; 13, 23-31) și nu sunt vechi, ci aparțin lui Luca.

- Evangheliile au fost compuse ca niște cicluri de lecturi liturgice pentru a înlocui, în comunitățile creștine, ciclurile din sinagogă ar fi existat deja în epoca scrierii evangheliilor și e greu de crezut că acestea ar fi fost compuse cu pretenția de a funcționa în cadrul cultului ca scripturi sfinte.

- Recent, cercetătorii au reluat studiul înrudirii evangheliilor cu biografia antică, insistând asupra numeroaselor variante ale acestui gen și asupra diverselor sale niveluri de limbă și stil. Biografia elenistică nu e interesată de psihologia individuală a personajului, ci de modul cum acesta corespunde unui tip, ca și de sarcina sau funcția lui; astfel, sunt adunate - între nașterea (sau investirea) protagonistului și moartea acestuia - spusele și faptele sale (dintre care unele se transferă de la un personaj la altul, chiar în virtutea capacității lor de tipizare, ce predomină în raport cu faptele istorice), dispuse într-o ordine mai puțin artificială. O variantă a acestei teze nu leagă evangheliile de biografia elenistică, ci de „biografia profetului (sau, într-o accepție mai largă, a celui drept)”, gen cultivat de iudaism (rareori sub formă autonomă; în general, în cadrul unor texte mai ample). În prezent, această comparație a evangheliilor cu biografia pare a fi de un mare succes.

A consemnat Iuliana Onofrei

Bibliografie:

- P.Stuhlmacher, *Das paulinische Evangelium,I: Vorgeschichte,Vandenhoeck und Ruprecht, Göttingen,1968;*
- Claudio Moreschini, Enrico Morelli, *Istoria letteraturaii creștine vechi grecești și latine*, Editura Polirom 2001

Din Tâlcuirea Evangheliei duminicii Despre dragoste și iertare față de frați

Fericit este cel ce rabdă cuvintele aspre ale fratelui său în tăcere și resemnare fără ca să existe ură, critică sau ranchiună în inima sa. Nu alungați dragostea mântuitoare pe fleacuri; nu strângeți suspiciuni unii împotriva altora; creând condiții rele înlăuntrul vostru care să vă corupă sufletele.

Temеți-vă de judecata lui Dumnezeu; vai omului prin care vine sminteala (Mt. 18, 7). Nu vă justificați; luați sarcina oricărei probleme asupra voastră și atunci veți afla mai mult bine în sufletele voastre. Dar dacă vă justificați acțiunile și-l judecați pe aproapele și frațele vostru, veți simți mereu necaz și amărăciune ca pedeapsă pentru greșeala voastră. Un monah fără învinuire de sine nu face nici măcar cât doi bani și nici nu va înainta vreodată duhovnicește. Să socotești tot ceea ce-ți spune bătrânul că este voia lui Dumnezeu și că Domnul grăiește prin gura sa. Doar când vei gândi astfel vei practica ascultarea în felul în care Hristos îl vrea de la tine.

Lubiți-vă sincer unul pe altul - nu fals și superficial, ci cu profunzime duhovnicească. Hristosul nostru ne-a arătat atât de multă dragoste încât sfântul Său exemplu ar trebui să devină un sfânt motiv ca și noi să ne iubim unii pe alții la fel. Dacă nu arătăm dragoste prin faptele noastre - nu numai în cuvinte - în van ne ostenim în lupta noastră “ca lovind în aer” (I Cor. 9, 26) și ne îndepărtăm de ținta mântuirii noastre. Să nu ne înșelăm gândind că ne vom mântui neglijând virtutea fundamentală a iubirii. Dacă nu ne caracterizează precurata dragoste a lui Hristos, în deșert alergăm, în care caz pierdem orice nădejde de mântuire.

(după *Comori duvonicești din Sfântul Munte Athos. Culese din scrisorile și omiliile Avevei Efrem*, pp. 230 - 231)

Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu,
tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, e-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

PROGRAMUL pentru SPOVEDANIE ȘI IMPARTĂȘANIE

Pentru Taina Spovedaniei:

Luni, 13 august: 8.00 - 10.00 și 18.00 - 20.00
Marți, 14 august: 8.00 - 10.00

*- din considerente canonice temeinice și pentru a nu afecta desfășurarea serviciului liturgic,
DUMINICA și în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE NU MAI SPOVEDIM DIMINEAȚA ÎNAINTE DE SFANTA LITURGHIE*

**Pentru primirea Tainei Sfintei Împărtășanii:
DUMINICA, în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE, la Sfânta Liturghie și nu în afara acesteia. Pentru a beneficia cu adevărat de unirea cu Trupul și Sângele lui Hristos, recomandăm primirea Sfințelor Taine în momentul canonic orânduit de Sfinții Părinți, adică spre sfârșitul Sfintei Liturghii ascultând cu evlavie cuvenită citire a rugăciunilor dinainte și de după Împărtășire.**

Conformându-ne hotărârii Sinodului Permanent al Bisericii Ortodoxe Române și a Comisiei Sinodale pentru organizarea funeraliilor Parintelui Patriarh, vă adresăm invitația de a participa la slujbele speciale de pomenire pe care le vom oficia în cadrul Sf. Liturghii și la sfârșitul acesteia, în jurul orei 12.00, în fiecare duminică și sărbătoare. Ne-am dori ca fiecare familie să fie receptivă la acest apel al nostru, mobilizându-se, astfel încât, prin rotație să putem asigura toate cele necesare pentru organizarea acestor slujbe de pomenire. **Cei interesați sunt rugați să își anunțe dorința la pangarul bisericii sau la Oficiul parohial — tel. 211 273, unde vor fi repartizați conform unei liste cuprinzând diagrama pentru celealte duminici și sărbători, astfel încât să fie evitate aglomerările și, mai mult decât atât, să putem asigura reușita demersului pentru întreaga perioadă de 40 zile de pomenire.**

De asemenea, vom continua evocarea noastră scrisă și în numerele viitoare ale Foii parohiale "Credința și fapta", foiletonului intitulat generic: *Patriarhul Teoctist, blândul păstor al românilor*. În acest scop, așteptăm și colaborarea celor interesați sau celor care l-au cunoscut din parohia noastră prin trimiterea de articole, impresii scrise etc.

Patriarhul Teoctist, blândul păstor al românilor

(continuare din numărul trecut)

Neașteptata plecare la Domnul a Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist a provocat tristețe în ortodoxia românească și mult regret în sânul a numeroase comunități creștine și necreștine de pretutindenii, dar s-a constituit într-un pillduitor prilej de manifestare a solidarității și apropierii umane în duhul lui Hristos, pentru care Prea Fericirea Sa s-a ostenit atât de mult în întreaga sa viață. În cei 92 de ani de viață ai Prea Fericirii Sale și peste o jumătatea de veac de arhierie, au existat atât momente de bucurie și realizare, cât și momente de apăsare și de cumpănă, despre care deseori mărturisea că le-a depășit prin meditație și smerită rugăciune. O viață dedicată exclusiv slujirii lui Dumnezeu și Bisericii Sale, pe care a trăit-o cu vrednicie, înțelepciune, putere de muncă și responsabilitate în toate înaltele sale îndatoriri.

Întronizat la 16 noiembrie 1986, Prea Fericirea Sa a fost chemat la slujirea patriarhală într-o vreme când Biserica noastră era învăluită în volbura furnunii dezlănțuite de regimul comunist, încât primii patru ani de păstorie au fost ani de grea încercare, de răbdare și trudă neîntreruptă pentru păstrarea ființei Bisericii și menținerea în comuniune a clerului și credincioșilor. După 1990, cu înțelepciune și demnitate, a asigurat în lucrarea Bisericii puntea continuității, a trecerii de la suferință la libertate, aducătoare nu numai de binefaceri, dar și de dificultăți impuse de provocările schimbării.

Cu o inepuizabilă putere de muncă și o pilduitoare deschidere spre chemarea timpului, Prea Fericirea Sa a lucrat pentru stabilitatea și creșterea Bisericii noastre, într-un context istoric intern și internațional, nu întotdeauna prielnic. Rezultatele sunt profund vizibile și încercăm să realizăm o sinteză, în cele ce urmează: înmulțirea și întinerirea, în proporție de două treimi, a membrilor Sfântului Sinod; reactivarea unor eparhii și înființarea altora noi, în țară și peste hotare, între care reactivarea Mitropoliei Basarabiei în 1992; creșterea și divesificarea de profile și specializări a școlilor teologice, potrivit noilor cerințe; introducerea predării religiei în școlile de stat; implicarea Bisericii în viața soicală, prin asigurarea asistenței religioase în spitale, armată și penitenciare, concomitent cu activitatea social-caritativă și de ajutoarea a bătrânilor, orfanilor, copiilor abandonati, a familiilor defavorizate; intensificarea activității editoriale, prin tipărirea tuturor cărților de cult, a *Bibliei* în mai multe ediții, inclusiv a *Bibliei*— ediție jubiliară a Sfântului Sinod, și creșterea numărului publicațiilor bisericești; zidirea în toată țara a sute de noi biserici, înființarea de noi schituri și mănăstiri, la care se adaugă canonizarea unor sfinți români.

(continuare în numărul viitor)